

[P. E. Eriksen.]

uddannelse, og de, der har den praktiske uddannelse i orden, får mulighed for en teoretisk uddannelse.

Ellers er der vel ingen grund til her ved første behandling at gå i enkeltheder med hensyn til lovforslagets og anordningens indhold. Men da der er visse bestemmelser — sikkert både naturlige og velbegrundede — som afviger fra den i den øvrige del af riget gældende lærlingelov, vil jeg alligevel gerne i et udvalg have mulighed for at få nærmere oplysninger om disse forskelligheder. Det kunne også have en vis interesse at vide, hvor mange unge det vil komme til at dreje sig om i første omgang, og hvor mange lærepladser der kan være til rådighed.

Med disse ord kan jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Adolph Sørensen: Jeg kan som de foregående ærede ordførere erklære mig aldeles enig med undervisningsministeren om det principielt rigtige i, at lærlingeloven af oktober 1956, der jo blev gennemført ved et bredt forlig her i tinget, bliver gældende for hele riget, altså også for Grønland.

Jeg skal ikke gentage de kommentarer til fremsættelsestalen og bemærkningerne til lovforslaget, som jeg deler med de to foregående ærede ordførere. Men jeg vil gerne anerkende betimeligheden af, at man i forbindelse med § 1, stk. 1, 1. og 2. punktum, udsætter tidspunktet for kontraktpligten med mulighed for yderligere udsættelse, såfremt det måtte skønnes fornødent, således som det er ønsket af det grønlandske landsråd.

Jeg vil gerne have lov til at udtrykke betænkelighed ved enkelte af de i udkastet til kgl. anordning om ikrafttræden i Grønland af lærlingeloven indeholdte bestemmelser. Det gælder § 1, stk. 1, sidste punktum, der synes at forudsætte kontraktpligt efter det fyldte 18. år. Det var jo et væsentligt led i forliget i 1956, at kontraktpligten ophørte med det fyldte 18. år, for så vidt angår nye læreforhold, og det finder jeg rimeligt at videreføre også i anordningen.

§ 2, stk. 4, forudsætter, at det overlades til kæmnerkontoret at afgøre, om en person har de fornødne faglige kvalifikationer for at kunne anerkendes som egnet til

at uddanne lærlinge. Nu har jeg ikke tilstrækkeligt kendskab til indre grønlandske forhold til helt at vide, hvad kæmnerkontoret beskæftiger sig med ud over det rent administrative; men dette må jeg alligevel være meget betænkelig ved. Hernede er afgørelsen helt og alene overladt til et skøn, en bedømmelse i de faglige udvalg og i lærlingerådet, og det mener jeg også bør være gældende i Grønland.

I § 13, stk. 2, har man uden videre overført bestemmelsen fra den gældende lærlingelov om, at undervisningen skal finde sted i fagklasser for lærlinge fra samme eller beslægtede fag og gives særskilt for lærlinge på samme uddannelsesstrin. Ganske vist er der en undtagelsesbestemmelse, men jeg vil dog gerne allerede nu pege på, at jeg tror, det vil være helt umuligt at gennemføre noget sådant i et betragteligt omfang i Grønland.

I samme paragrafs stk. 3 har man fastsat fristen for indførelse af obligatorisk dag-skoleundervisning til den 1. december 1964; jeg mener, det er rigtigt allerede nu at sige, at denne frist umiddelbart forekommer alt for kort. Hernede blev den fastsat til 8 år, og det viser sig jo, at det i meget høj grad vil knibe med, ja, vil blive umuligt at overholde denne frist.

I § 25 står der, at der oprettes i det øvrige kongerige et lærlingeråd, bestående af så og så mange medlemmer. Jeg vil gerne spørge den højtærede undervisningsminister, om det virkelig er tanken, at der skal institueres endnu et lærlingeråd ved siden af det, vi har i forvejen, for således må det opfattes, og således har jeg fået det bekræftet af et medlem af det udvalg, der har forberedt udkastet. Dette må dog forekomme ganske urimeligt. Vi har et meget talstærkt lærlingeråd, og det må da være mere end tilstrækkeligt. Det vil være rimeligt, at der tilforordnes dette lærlingeråd nogle særlig sagkyndige grønlandske medlemmer, i hvert fald hvor det drejer sig om spørgsmål, der særlig vedrører grønlandske lærlingeforhold.

Der er allerede udtrykt ønske om udvalgsbehandling af lovforslaget, og det finder jeg rimeligt. Det konservative folkeparti vil i udvalget medvirke til en saglig og velvillig og hurtigst mulig behandling, idet det må betragtes som værende af vigtighed, at